

Kirkegården som maleri

Af Bjarke Regn Svendsen

Billedkunstner

Kirkegårde er helt specielle steder. De udgør en uomgængelig del af livet og dagligdagen, men er samtidig indhyllet i en særlig tidløs ro.

Det er også smukke steder, og det er egentlig mærkeligt, at kun forholdsvis få billedkunstnere i tidens løb har fundet motiver her. Men nogen er der. Personligt opfatter jeg den danske maler Harald Giersings billeder fra 1920'erne med motiver fra kirkegården ved Svanninge kirke som noget af det ypperste i dansk malerkunst.

I 1979 fik jeg lidt af en aha-oplevelelse, da jeg på Centre Georges Pompidou i Paris så en retrospektiv udstilling af

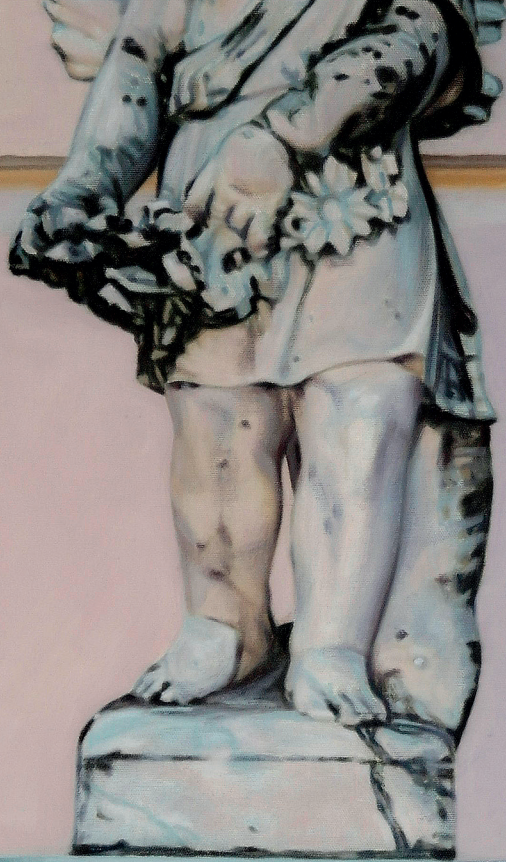
"Kirkegården i Olévano" af
Bjarke Regn Svendsen.
Foto: Bjarke Regn Svendsen.

den franske nyrealist Jean Olivier Hucleux. Her var bl.a. en serie store malerier af gravsteder, malet minutiøst, detaljeret og på en måde banalt registrerende, som man selv kan opleve virkeligheden under en kirkegårdsvandring.

Mine egne kirkegårdsbilleder bygger nok på inspiration fra begge disse kunstnere. Det maleriske kombineret med det nøgternt registrerende.

Motiverne er fundet i Italien, nærmere bestemt i Olévano, en mindre bjergby beliggende ca. en times kørsel øst for Rom. Byens gamle middelalderkerne er markant med byport og en gammel borgruin øverst oppe. Man dyrker oliven og vin, begge dele af høj kvalitet. Rent kunstnerisk har byen spillet en væsentlig rolle for mange kunstnere nord fra – heraf en del danske – som i guldalderen og senere har hentet inspiration fra området.

L. S. V. ... L. O.
UN ST. ... L. I.
RE ... JO
VEESC ... MPBA

Alle: "Kirkegården i Olévano" af Bjarke Regn Svendsen. Foto: Bjarke Regn Svendsen.

Kirkegården i Olévano ligger lidt hævet over byen. Den er sikkert ligesom tusind andre, men alligevel enestående og forunderlig. Et koncentrat af stedets minder, religion, historie og kultur.

Her har jeg tilbragt mange timer, i skygge og i sol, og motiverne har nærmest stået i kø.

Mine kirkegårdsbilleder kunne også have fundet deres motiver i Danmark, men blikket og sanserne skærpes mærkbart, når man er væk fra det hjemlige. De fleste rejsende kan sikkert nikke genkendende til dette. Derfor blev det Olévanos kirkegård, som jeg har besøgt mange gange de senere år, der endte som hovedmotiv i serien af tyste kirkegårdsbilleder.

"Kirkegården i Olévano"
af Bjarke Regn Svendsen.
Foto: Bjarke Regn Svendsen.

Et særligt træk ved de italienske kirkegårde er de afdødes portrætter, som visualiserer mindet på en meget mere direkte måde end blot ved navnsangivelse. Blandingen af skønhed, kitsch og forfald stimulerer også en malerisk oplevelse.

"Kirkegården i Olévano"
af Bjarke Regn Svendsen.
Foto: Bjarke Regn Svendsen.

Men ellers drejer det sig mest om at indfange den visuelle mangfoldighed i maleriets forholdsvis stramme rammer. At fortælle om noget, der rækker ud over nuet. Om omhu, tradition og tysthed. Forhåbentlig om noget, der også vækker til eftertanke.